

1981 ஏப்ரல் 25]

கிடங்கு, உறைபனி நிலையம் முதலியவைகளை முக்கிய மீன்பிடி மையங்களிலும், விற்பனை நிலையங்களிலும் நிறுவியுள்ளது. இம் மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் விற்பனையை தீவிரப்படுத்தவும், அதிகரிக்கவும் அதிகமான அங்காடிகளை சென்னையிலும், மற்றும் முக்கிய நகரங்களான கோவை, மதுரை, திருச்சி முதலியவற்றில் நிறுவ எண்ணியுள்ளது.

முடிவுரை :

மேலே மாநில அரசின் மீன் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் செயல்படுத்தும் முறைகளைச் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது. இயற்கையிலேயே இந்தக் கொள்கை மாறக்கூடாது அல்ல. மேலும் காலம் மற்றும் சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தவாறு இக்கொள்கையில் மாறுபாடு ஏற்படலாம். எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பினாலும் மேற்கூறிய திட்டங்களைச் செயலாக்க முடியும் என்றும், மேலும் மீன்பிடித் தொழிலை அதிகரிக்கவும், அதன் மூலம் நல்ல சத்துள்ள மீன் உணவை மக்களுக்கு வழங்கவும் முடியும் என்றும் அரசு நம்புகிறது.

இணைப்பு III

(64 ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை.

I: அரிசி நிலைமை—கொள்முதலும், விற்பனையும்.

1. அரிசி நிலைமை.

தமிழகத்தில் அரிசி கிடைக்கும் நிலைமை தொடர்ந்து திருப்திகரமாகவே உள்ளது. வெளி அங்காடியில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று யாரும் புகார் செய்யவில்லை. தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம் பொது விநியோகத்திற்குப் போதுமான அரிசி கையிருப்பில் உள்ளது. வெளி அங்காடியில் அரிசி கிடைப்பதுடன் குடும்ப அட்டைகளுக்கு சில்லறைக் கடைகள் மூலமாக பொது விநியோக முறையில் அரிசி விற்கப்பட்டு வருகிறது. பொது விநியோக முறையில் விற்பனையாகும் அரிசியின் அளவு உயர்ந்து வருகிறது. 1980 நவம்பர் வரை பொது விநியோக முறையில் மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 7,500 டன்கள் முதல் 11,000 டன்கள் வரை விற்பனையாகி வந்த அரிசியின் அளவு முக்கியமாக இம்மாநிலத்தின் சில பகுதிகளில் மோசமான பருவநிலையும் வறட்சியும் நிலவி வருவதன் காரணமாக 1980 டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து அதிகரித்துள்ளது.

[1981 ஏப்ரல் 25]

2. கொள்முதல்.

வணிகர்களிடம் லெவி விதித்து அரிசியைக் கொள்முதல் செய்யும் முறை 1979 சூன் முதல் நாளிலிருந்து கைவிடப்பட்டது. தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், அதன் நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் மூலமாக விவசாயிகள் முன்வந்து அளித்த நெல்லை வாங்கியது. இம்முறையினால், பொது விநியோக முறையில் வழங்குவதற்குப் போதுமான அரிசி அரசுக்குக் கிடைக்காததால், வர்த்தக லெவி முறையில் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ய அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள மொத்த விற்பனை வணிகர்கள் முதல் தடவையாக நெல் அல்லது அரிசி வாங்கும்போது அவர்களுக்கு 40 சதவீதம் லெவி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் சில்லறை விற்பனை வணிகர்களுக்கும் லெவியிலிருந்து விலக்களித்துள்ளது. மாநிலத்தில் எந்த இடத்திலும் நெல் அல்லது அரிசி வாங்க வணிகர்களுக்கு வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய மாநிலங்களிலிருந்து இம்மாநிலத்திற்குள் இறக்குமதி செய்யப்படும் அரிசிக்கு லெவியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படுகிறது. எனினும் இந்த அரிசியை மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றால் அல்லது மற்ற மாநிலத்தவர் இங்கு வந்து இந்த நெல்லை வாங்கி வேறு மாநிலத்திற்கு எடுத்துச் சென்றால் லெவி கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு லெவி விதிக்கப்படுவது இல்லை.

மாநிலத்திற்குள் அல்லது மாநிலத்திலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு நெல்லை அல்லது அரிசியை எடுத்துச் செல்வதற்குத் தடை ஏதும் கிடையாது. சொந்தமாக நிலம் வைத்துள்ளவர்கள் தங்கள் நிலத்தில் விளைந்த நெல்லை அல்லது அரிசியை வட்ட வழங்கல் அதிகாரியிடமிருந்து அனுமதி பெற்று தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு அல்லது தங்கள் குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஆறு மாதங்களுக்குத் தேவையான நெல் அல்லது அரிசியை ஒரு தடவையில் எடுத்துச் செல்லலாம்.

3. நெல் கொள்முதல் விலை.

விவசாய விளைபொருள் விலைவாசி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் மத்திய அரசு நெல்லுக்கான கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிக்கிறது. உழவர்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கின்ற வகையில் நெல்லின் விலையை நிர்ணயிக்க இவ்வரசு முயற்சி செய்து வருகிறது. சாதாரண ரக நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 130 என்றாவது அல்லது கோதுமைக்குரிய கொள்முதல் விலைக்கு சமமாகவாவது நிர்ணயிக்குமாறு இவ்வரசு மத்திய அரசிடம் இவ்வாறின் டெடைவிடா முயற்சியால், மத்திய அரசு

1981 ஏப்ரல் 25]

1980-81 பயிர் ஆண்டுக்கு சாதாரண ரக நெல்லின் விலையை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 95 விருந்து, ரூ. 105 ஆகவும், சன்ன ரக நெல்லின் விலையை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 99 விருந்து ரூ. 109 ஆகவும் மிகச் சன்ன ரக நெல்லின் விலையை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 103 விருந்து ரூ. 113 ஆகவும் உயர்த்தியுள்ளது. என்றாலும் மத்திய அரசு இவ்வாறு நிர்ணயித்த கொள்முதல் விலைகள் கூட போதுமானதல்ல. எனவே, விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும் பொருட்டு தமிழ்நாடு டுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நேரடிக் கொள்முதல் விற்பனை நிலையங்களில் வந்து விற்கும் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் விலையாக சாதாரண ரகத்திற்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 115-ம் சன்ன ரகத்திற்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 119-ம் மிகச் சன்ன ரகத்திற்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 125-ம் கொடுப்பதாக மாநில அரசு அறிவித்துள்ளது. இதனால் குவிண்டால் ஒன்றுக்குக் குறைந்தது ரூ. 115 கிடைக்கும். நடப்பு ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து மத்திய அரசு கோதுமை விலையை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 130 ரூபாய்க்கு மேலும் உயர்த்தும் வரை இவ்விலை கோதுமை கொள்முதல் விலைக்கு (ரூ. 117.50) மிக அடுத்திருந்தது.

1 அரிசியின் சில்லறை விற்பனை விலை.

குடும்ப அட்டைகளுக்கு 1981 சனவரி இறுதிவரை நியாய விலைக் கடைகளில் சாதாரண ரக அரிசி கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.60 ஆகவும் சன்ன ரக அரிசி கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.85 ஆகவும் மிகச் சன்ன ரக அரிசி கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2.00 ஆகவும் விற்கப்பட்டன. மோட்டா ரக நெல் கொள்முதல் விலை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 74 ஆக இருந்தபோது மேற்சொன்ன விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. நெல் கொள்முதல் விலை மேலும் அதிகரித்திருக்கும்போது இந்த விலைகளில் அரிசி விற்பதால் அரசுக்கு ஏற்படும் இழப்பு மிக அதிகமாக இருக்கும். எனவே, மாநில அரசு, அரிசி விற்பனை விலைகளை 1—2—1981 விருந்து பின்வருமாறு அதிகரித்துள்ளது.

சாதாரண ரகம்

கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.75.

சன்ன ரகம்

கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2.00

மிகச் சன்ன ரகம்

கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2.15

அரிசி விலை வீதத்தை இவ்வாறு அதிகரித்த பின்னரும் கூட வெளி அங்காடியில் விற்கும் விலையைக் காட்டிலும் இது மிகவும் குறைவே. சில்லறை விற்பனை விலை கொள்முதல் விலையையொட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

[1981 ஏப்ரல் 25]

சில்லறையில் வழங்கப்படும் அரிசிக்குரிய விற்பனை விலையை அதிகரித்த போதிலும், விற்பனை விலையை விட அடக்க விலை அதிகமாய் உள்ளதால் அரசிற்கு பெரும் இழப்பு ஏற்படுகிறது.

II. பொது விநியோக முறையில் இன்றியமையாப் பொருட்களை வழங்குதல்.

5. தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பொது விநியோக முறை செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாநிலத்தில் தற்போது 17,300 நியாய விலைக் கடைகள் உள்ளன. இவற்றில் 15,400 கடைகள் கிராமப் பகுதிகளிலும், 1,900 கடைகள் நகர்ப் பகுதிகளிலும் உள்ளன. இந்த நியாய விலைக் கடைகள் தமிழ்நாடு ரூகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தாலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாலும் ஏனைய நிறுவனங்களாலும் நடத்தப்படுகின்றன. தனிப்பட்ட வணிகர்கள் இதிலிருந்து முற்றிலும் நீக்கப்பட்டுள்ளனர். இதுவே இந்த விநியோக முறையின் சிறப்பாகும். மற்ற நிறுவனங்களால் 83 நியாய விலைக் கடைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றில் தொழிற்சாலைகளும் மலைத் தோட்ட நிர்வாகத் தினரும் நடத்தும் தொழிலாளர் பண்டகசாலைகளும் அடங்கும். 1-1-1980 ஆம் நாள் நிலவரப்படி 17,000 நியாய விலைக்கடைகள் இருந்தன. 1980 ஆம் ஆண்டில் 300 புதிய கடைகள் திறக்கப்பட்டன. மாநிலம் முழுவதிலும் 107 இலட்சம் குடும்ப பங்கிட்டு அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பங்கிட்டு அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு, நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக அரிசி, லேவி கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள், லேவி சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், பாமோலின் எண்ணெய், பருப்பு வகைகள் முதலியவை வழங்கப்படுகின்றன.

6. அரிசி.

பொது விநியோக முறையில் நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக அரிசி தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் அரிசி அதிக அளவிற்கு இக்கடைகளில் விற்பனையாகவில்லை. 1980 நவம்பர் வரை மாதம் ஒன்றுக்கு 7,500 டன்கள் முதல் 11,000 டன்கள் என்ற அளவிலேயே அரிசி விற்பனையாயிற்று. 1980 டிசம்பரில் அரிசி விற்பனை 18,000 டன்களாகவும், 1981 சனவரியில் 24,000 டன்களாகவும் அதிகரித்துள்ளது. நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக 1979 ஆம் ஆண்டில் விநியோகிக்கப்பட்ட 1.5 இலட்சம்

—கோபுர். 1978 ஆம் ஆண்டில் விநியோகிக்கப்பட்ட 0.93 இலட்சம் டன்

1981 ஏப்ரல் 25]

களாலும் ஒப்பீடுகையில் 1980 ஆம் ஆண்டில் விநியோகிக்கப்பட்ட மொத்த அரிசி 1.5 இலட்சம் டன்களாகும். மாநிலத்தின் சில பகுதிகளில் வறட்சி நிலவுவதால் இக்கடைகளில் வாங்கப்படும் அரிசியின் அளவு அதிகரித்துள்ளது.

7. கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள் --

குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.55 வீதம் மாதம் ஒன்றுக்கு அட்டை ஒன்றுக்கு 5 கிலோ லெவி கோதுமை வழங்கப் படுகிறது. மத்திய அரசு 1980 சூலை வரை மாநிலத்திற்கு கோதுமையைத் தாராளமாக ஒதுக்கி வந்தது. 1980 ஆகஸ்டிலிருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு 3,000 டன்கள் கோதுமை ஒதுக்கப்பட்டது. இவ்வரசு பலமுறை வேண்டிக் கொண்டதன் பேரில் மத்திய அரசு ஏப்ரல் திங்களுக்கு 4,000 டன்கள் கோதுமை ஒதுக்கி செய்துள்ளது. இக்கோதுமை நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக வழங்குவதற்கு தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டது. பின்னர், குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு லெவி கோதுமை அதிக அளவு தேவைப்பட்டதால், திங்கள் ஒன்றுக்கு 10,000 டன்கள் கோதுமையை ஒதுக்குமாறு நாம் மத்திய அரசை வலியுறுத்தியுள்ளோம்.

மத்திய அரசு கோதுமையை, கோதுமைப் பொருட்களாக மாற்ற மாநிலத் திலுள்ள கோதுமை உருளை மாவு ஆலைகளுக்கு வழங்குவதற்காகவும் கோதுமையை ஒதுக்குகிறது. இம்மாநிலத்தில் 31 உருளை மாவு ஆலைகள் இருக்கின்றன. 1980 சூலை வரை மத்திய அரசு உருளை மாவு ஆலைகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 65,000 டன்கள் கோதுமையை ஒதுக்கியது. ஆனால் இது பின்னர் குறைக்கப்பட்டது. தற்போது மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 30,000 டன்கள் கோதுமை ஒதுக்கப்படுகிறது. கோதுமைப் பொருட்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படப்போது பொது விநியோகத்திற்காக தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் தேவைப்படும் அளவு மைதா, ரவை இவற்றை வழங்குமாறும் எஞ்சியுள்ள இருப்பை மட்டுமே வெளி அங்காடியில் விற்குமாறும் மாவு ஆலைகளுக்கு சட்டப்படிக்கான கட்டளையிடப்பட்டது. கோதுமைப் பொருட்கள் விநியோகத்தின்மீது கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லையென்றாலும் அதிக அளவில் கோதுமை பயன்படுத்தும் ரொட்டிக் கடைகள், பிஸ்கட் தொழிற்சாலைகள், சேமியா தயாரிப்பவர்கள், உணவு விடுதிகள், மாணவர் விடுதிகள் ஆகியோருக்குத் தேவைப்படும் கோதுமைப் பொருட்களை நிர்ணயித்துள்ள விலையில் வழங்க அரசு

[1981 ஏப்ரல் 25]

நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக மாதம் ஒன்றுக்கு 5 கிலோ மைதா, 5 கிலோ ரவை வழங்கப்படுகிறது.

3. சர்க்கரை விநியோகம் :

லெவி சர்க்கரை வழங்குமுறை மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்டதால் மத்திய அரசு சர்க்கரை ஆலைகளிடமிருந்து லெவிக்காக உற்பத்தியில் 65 சதவீதத்தை எடுத்துக் கொண்டு அவற்றைப் பொது விநியோகத்திற்காக மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்குகிறது. இம்மாநிலத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 19,790 டன் லெவி சர்க்கரை கிடைக்கிறது.

1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 1 ஆம் நாளுக்குமுன் குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு லெவி சர்க்கரை நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாகப் பின்வருமாறு வழங்கப்பட்டது :

கிலோ

1 சென்னை மாநகரம் அதன் புறநகர்ப்பகுதி மாவட்டத் தலைமையிடங்கள்.	திங்கள் ஒன்றுக்கு குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு.	5
2 ஏனைய நகராட்சிகள் மாவட்டத் தலைமையிடங்களை யொட்டிய புறநகர்பகுதிகள், நகரியங்கள்.	ஷே	3
3 பேரூராட்சிகள், ஊராட்சிகள்	ஷே	1

கிராமப்பகுதிகளில் குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போருக்கு லெவி சர்க்கரை வழங்கப்படுவது போதுமானதாயில்லை என்றும், அந்த அளவு, நகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள அளவிற்குச் சமமாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்றும் அரசுக்குப் புல் முறையீடுகள் வந்தன. லெவி சர்க்கரை வழங்கப்படும் அளவு, குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போரின் மாதாந்திர வருமான அடிப்படையில் இருக்க

1981 ஏப்ரல் 25]

வேண்டும் என்றும் முறையீடுகள் வரப்பெற்றுள்ளன. 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 1 ஆம் நாள்லிருந்து வருமான அடிப்படையில் லெவி சர்க்கரை பின்வரும் அளவுகளில் வழங்கப்படுகிறது.

I நகர்ப் பகுதிகள்.

அட்டை ஒன்றுக்கு,
திங்கள் ஒன்றுக்கு.
(கிலோ.)

திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-மும் அதற்கு மேலும் வருமான முடைய குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போர்.

5

திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 முதல் ரூ. 999 வரை வருமான முடைய குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போர்

3

திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 499 வரை வருமானமுடைய குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போர்.

2

II. கிராமப் பகுதிகள்.

திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-மும் அதற்கு மேலும் வருமான முடைய குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போர்.

3

திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 500-லிருந்து ரூ. 999 வரை வருமான முடைய குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போர்.

2

திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 499 வரை வருமானமுடைய குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போர்.

1

தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மாநிலத்தில் சர்க்கரை பற்றாக்குறை ஏற்படுகையில் அந்த நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கு வெளிச்சந்தையில் சர்க்கரையை வாங்கி முடை இருப்பு வைத்து வருகிறது.

பொது விநியோக முறையில் சர்க்கரை தங்குதடையின்றிக் கிடைப்பதற்காக 1980 ஆகஸ்டு முதல் 1980 செப்டம்பர் வரையில் 15,020 மெட்ரிக் டன்கள் சர்க்கரை இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. தீபாவளி, பொங்கல் பண்டிகைகளின் போது பல டாநிலங்களில் சர்க்கரை கிடைக்காதபோது, குடும்ப அட்டை

[1981 ஏப்ரல் 25]

வைத்திருப்போருக்கு நமது அரசு இடைவிடாமல் சர்க்கரையை விநியோகிக்க முடிந்தது. வெளிச்சந்தை சர்க்கரையை பெருமளவில் வாங்குவோர் சர்க்கரையை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவோராவர். உணவுப் பொருள் வாணிபக் கழகம், கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 6.25 என்ற வீதத்தில் அவர்களது தேவையை நிறைவு செய்வதால், வெளிச்சந்தை சர்க்கரை விலை உயராமல் தடுக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாக சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை என்றோ, வெளிச் சந்தையில் விலை உயர்வாக உள்ளது என்றோ புகார்கள் எவையும் வரவில்லை.

கட்டுப்பாடின்றி விற்பதற்கான சர்க்கரை முழுவதையும் மாநிலத்திடம் ஒப்படைக்க இந்திய அரசு முடிவு செய்தபோது பிற மாநிலங்களில் பின்பற்றப் பட்டதுபோன்று நமது மாநிலத்தில் தனிப்பட்ட மொத்த விற்பனையாளர் களைச் சேர்க்காமல் முழு இருப்பும் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, 1980 செப்டம்பர் முதல் 1980 நவம்பர் வரையில் பெருமளவு பயன்படுத்துபவர்களுக்கும் குடும்ப அட்டை வைத்திருப் போருக்கும் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 6 வீதம் மாநிலம் முழுவதும் சர்க்கரை கிடைக்கச் செய்யப்பட்டது. இச்செயல் அவைக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும்.

9. மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் :

விளக்கு எரிப்பதற்கும் சமைப்பதற்கும் பயன்படுகிற ஓர் இன்றியமையாப் பொருள் மண்ணெண்ணெய். உலக நாடுகள் அனைத்திலும் பெட்ரோலியம் பொருட்கள் பற்றாக்குறையாக உள்ளன. 1979 ஆம் ஆண்டில் மண்ணெண்ணெய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபோது மண்ணெண்ணெயைப் பயன்படுத்தும் மக்களுக்கு அதனைக் கிடைக்கச் செய்வதற்காக பொது விநியோக முறையின்கீழ் மண்ணெண்ணெயை வழங்க அரசு முடிவு செய்தது. பின்வரும் அளவில் மாநிலத்தில் குடும்ப அட்டை வைத்திருப்போருக்கு மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது.

1981 ஏப்ரல் 25]

குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு
திங்கள் ஒன்றுக்கு விட்டார்.

1. சென்னை மாநகரமும், அதன் புறநகர்ப் பகுதியும்,
மாவட்டத் தலைமையிடங்கள் உள்ள நகராட்சி
களிலும் 10
2. ஏனைய நகராட்சிகள் 6
3. நகரியங்கள் மற்றும் பேரூராட்சிகள் 5
4. ஊராட்சிகள் 3

பொது விநியோக முறையின்கீழ் மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுவது தவிர தங்கள் பிழைப்பிற்கு இத்தொழிலையே நம்பியுள்ள கை வண்டிக்காரர்களுக்கும் தனிப்பட்ட வணிகர்களுக்கும் விற்பனை செய்வதற்காக ஒவ்வொரு வேலை நாளுக்கும் சென்னை நகரிலும் அதன் புறநகர்ப் பகுதியிலும் உயரளவு 100 லிட்டர் வரையிலும் வெளியூர்களில் 50 லிட்டர் வரையிலும் மண்ணெண்ணெய் வழங்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகள், அச்சகங்கள், உணவகம் நடத்துபவர்கள், மாணவர் விடுதிகள் முதலியன போன்ற பெருமளவு மண்ணெண்ணெய் பயன்படுத்தும் நிறுவனங்களின் தேவைகளும் நிறைவு செய்யப்படுகின்றன. தற்போது வழங்கப்படும் அளவின்படி பார்த்தால், மாநிலத்தில் மொத்த மண்ணெண்ணெய் தேவை மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் 44,000 டன்களாகும்; ஆனால் இந்திய அரசு திங்கள் ஒன்றுக்கு 27,000 முதல் 30,000 டன்கள் வரை இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கி வருகிறது. இம்மாநிலத்திற்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு குறைந்தளவு 30,000 டன்களாவது ஒதுக்குமாறு இந்திய அரசை இவ்வரசு வலியுறுத்தி வருகிறது.

மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தில் மொத்த விற்பனை நிலையில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் சேர்த்துக் கொள்வதன் அவசியம் குறித்து இவ்வரசு இந்திய அரசிடம் வற்புறுத்திக் கூறி வருகிறது. இது பொது விநியோக முறையின்கீழ் மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் செய்வதற்கு மிகவும் அவசியமாக உள்ளது. எண்ணெய் நிறுவன வணிகர்களாக நியமிக்க ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்காக ஒதுக்கப்படும் 25 சதவீதம் பங்கிட்டளவு நீங்கலாக எஞ்சிய அளவை விற்பனை செய்வதற்காக நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தை நியமிக்க முதலில் இந்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டது. பின்னர், எண்ணெய் நிறுவனங்களின் வணிகர்களை நியமிப்பது குறித்து தனது கருத்தை இந்திய அரசு மாற்றிக் கொண்டு பொதுத்துறை நிறுவனங்களை அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வணிகர்களாக நியமித்திட பங்கிட்டளவு எதனையும் அது ஒதுக்கவில்லை. இந்த நிறுவனங்

[1981 ஏப்ரல் 25]

கூடும் மண்ணெண்ணெயை விற்பனை செய்யும் உரிமையைப் பெறுவதற்காக ஏனைய தனிப்பட்ட நபர்களுடன் போட்டியிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே மத்திய அரசு தனது முடிவினை மறு ஆராய்வு செய்து மண்ணெண்ணெய் மொத்த விற்பனையாளர்களாக தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் நியமிக்குமாறு இவ்வரசு வேண்டியுள்ளது. மண்ணெண்ணெய் மொத்த விநியோகம் செய்யும் வியாபாரிகளுக்கான காலியிடங்களில் எப்பிரிவினருக்கும் ஒதுக்கப்படாத பொதுப் பங்கீட்டளவில் 30 விழுக்காடு இடங்களை விளம்பரமின்றி மாநில நிறுவனங்களுக்கு அளிக்க மத்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

மண்ணெண்ணெய் விநியோகம் சமையல் வாயு விநியோகத்துடன் தொடர்புடையதாயிருப்பதால், சமையல் வாயு விநியோகம் செய்வதில் மாநில அரசையும் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு இந்திய அரசிடம் இவ்வரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. சமையல் வாயு வழங்குவதில் பற்றாக்குறையோ தாமதமோ ஏற்படும்தோது, அதைப் பயன்படுத்துபவர்களுக்கும் மண்ணெண்ணெய் தேவைப்படுவதால், திடீரென அதன் தேவை அதிகரிக்கிறது. ஆனால் இது குறித்து, நமது கோரிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து இதுவரை ஆதரவான பதில் கிடைக்கவில்லை.

10. சமையல் எண்ணெய்கள் :

தமிழ்நாட்டில் கடலை எண்ணெய் மட்டுமே உபரியாக உற்பத்தியாகிறது. நல்லெண்ணெய்க்கும், தேங்காய் எண்ணெய்க்கும் இங்கு பெரிதும் பற்றாக்குறை உள்ளது. கடலை எண்ணெய்க்கும்கூட இம்மாநிலத்தில் மாரிக்காலப் பயிர் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டதால், கடலை எண்ணெய் கிடைப்பது பெரிதும் கடினமாயுள்ளது. ஆனால் குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு கிலோகிராம் ஒன்றுக்கு ரூ. 8.25 வீதம் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட 'பாமோலின்' எண்ணெய் பொது விநியோக முறையில் வழங்குவதனால் இந்நிலை ஓரளவிற்குச் சீர்ப்பட்டுள்ளது. 1979 ஆகஸ்ட் முதல் 1981 சனவரி வரை மத்திய அரசு, 24,000 மெட்ரிக் டன்கள் எண்ணெய் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. மத்திய அரசு, திங்களொன்றுக்கு 2,500 முதல் 3,000 டன்கள் வரை ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறது. திங்களொன்றுக்கு குறைந்தது 5,000 டன்களாவது வழங்க வேண்டுமென நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம். 1981 மார்ச் மாதத்திற்கு 3,500 மெட்ரிக் டன்கள் அளவு எண்ணெய் மட்டுமே ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட 'பாமோலின்' எண்ணெயின் பயன் குறித்துப் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல மாநில அரசு மேற்கொண்ட பல்வேறு முயற்சிகளின் பயனாகவும், அதன் விலை மலிவு காரணமாகவும் 'பாமோலின்'

1981 ஏப்ரல் 25]

எண்ணெயைப் பொதுமக்கள் தற்போது பெருமளவில் வாங்குகின்றனர். குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர் அனைவரின் தேவைகளுக்கும் இவ்வொதுக் கீடு போதுமானதாக இல்லை. நடப்பு ஆண்டு மே மாதம் முதல், திங்களோன் டுக்கு, அட்டை ஒன்றுக்கு ஒரு கிலோ வீதம் வழங்கப்படும். 'பாமோவின்' எண்ணெய் வழங்கப்படுவதால், வெளி அங்காடியில் சமையல் எண்ணெய்களின் விலை, அதுவும் குறிப்பாக கடலை எண்ணெயின் விலை ஏறாமல் தடுப்பதற்கு மிகவும் உதவியாயுள்ளது.

III : கிராம நியாய விலைக் கடைகள்.

11. வருவாய்க் கிராமம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு நியாய விலைக் கடை திறப்பதற்கு அரசு எடுத்த முடிவின்மையோட்டி, கிராம மக்களுக்கு இன்றியமையாப் பொருட்கள் வழங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக, எல்லா கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. கிராம மக்களின் நலனைக் கருதி இக்கடைகள் நடத்துவதில் ஏற்படும் இழப்பை ஈடு செய்வதற்காக தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும், ஆன்டொன்றுக்கு சுமார் நாலு கோடி ரூபாய் உதவித் தொகையை அரசு வழங்கி வருகிறது. நியாய விலைக் கடைகளில் பணி செய்பவர்கள் தற்செயல் விடுப்பில் செல்லும்போது, அக்கடைகள் மூடப்படுவதாகப் புகார்கள் வந்தன: குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லா நாட்களிலும் பொருட்களை வழங்கும் பொருட்டு, 1,000 கடைகளுக்கு இருபது பதிலிப் பணியாளர்கள் வீதம் நியமிக்குமாறு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நியாய விலைக் கடைகள் நெடுந் தொலைவிலுள்ள கிராமங்களிலும் கூட செயல்படுகின்றன. இக்கடைகள் தினமும் திறக்கப்பட்டு, குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்காகப் போதுமான அளவில் பொருட்கள் இருப்பில் வைக்கப்படுகின்றன என்பதை உறுதி செய்வதற்காக, கடைகள் தொடர்ந்து மேற்பார்வை செய்யப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம், கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நியமனம் செய்யப்பட்ட தலை அதிகாரிகள் தவிர, உணவுப்பொருள் வழங்கு துறை, வருவாய்த் துறை, அதிகாரிகள், வளர்ச்சிப் பணி அதிகாரிகள், கிராம சேவகிகள் போன்ற பிற உள்ளூர் அதிகாரிகளும் கிராமங்களைப் பார்வையிட வரும்போது இந்நியாய விலைக் கடைகளுக்குச் சென்று பார்வையிட்டு, இக்கடைகள் செம்மையாக நடைபெறுகின்றனவா என்றும், இன்றியமையாப் பொருட்கள் இக்கடைகளில் உள்ளனவா என்றும் தெரிவிக்கும்படியும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

[1981 ஏப்ரல் 25]

IV . வணிகத்தை முறைப்படுத்தும் ஆணைகள்.

12. பொதுமக்கள் அனைவருக்கும், இன்றியமையாப் பொருட்களை நியாயமான விலையில் சமமாகப் பகிர்ந்தளிப்பதை உறுதி செய்யும் நோக்குடன், நெல், அரிசி, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள், வனஸ்பதி, வேர்க்கடலை, கடலை எண்ணெய், கோதுமை, கோதுமைப் பொருட்கள், மண்ணெண்ணெய் ஆகிய பொருட்களின் வணிகத்தை ஒழுங்குபடுத்தவும், முறைப்படுத்தவும் இந்திய அரசின் ஒப்புதலுடன் 1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின்கீழ், வணிகத்தை முறைப்படுத்தும் ஆணைகளை மாநில அரசு பிறப்பித்துள்ளது. முறைப்படுத்தும் இந்த ஆணைகளின்கீழ், உரிமம் வழங்கும் முறை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட இன்றியமையாப் பொருட்களில் வணிகம் செய்ய விரும்பும் ஒவ்வொருவரும், சம்பந்தப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு ஆணையில் வரையறுக்கப்பட்ட அளவைவிட அதிக அளவில் வணிகம் செய்தால் அவர் உரிமம் ஒன்றைப் பெற வேண்டும். பதுக்கலையும், அதனால் உருவாகும் செயற்கைப் பற்றாக்குறை நிலையையும், அதன் விளைவாக ஏற்படும் விலை பேற்றத்தையும் தடுக்கும் பொருட்டு, நெல், அரிசி, சர்க்கரை, சமையல் எண்ணெய், பருப்பு வகைகள் போன்ற பொருட்களை எந்த அளவிற்கு வைத்திருக்கலாம் என்பது வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

உணவுப் பொருள் வழங்கு துறையின் செயல் பிரிவும், அத்துறையைச் சேர்ந்த புலனாய்வுப் பிரிவும் உரிமதாரர்களின் கடைகளை திடீரெனச் சேர்தனையிடுகின்றனர். அவர்கள் கணக்குகளை ஆய்வு செய்து, பொருட்களை நேரடியாகச் சரிபார்த்து முறைகேடுகள் கண்டறியப்படும் போது நடவடிக்கை எடுக்கின்றனர். 1977 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பொருட்கள் (இருப்புகளையும், விலைகளையும் விளம்பரப்படுத்தல், கணக்குகளை எழுதி வைத்தல்) ஆணையின்படி இருப்பையும் அவற்றின் விலைகளையும் பொதுமக்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக, ஆணையின் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்ட பொருட்களின் இருப்பு, அவற்றின் விலை விபரம் ஆகியவை எழுதப்பட்ட அறிவிப்புப் பலகை ஒன்றை கடைக்கு முன்னால், எல்லோரும் காணக் கூடிய ஓரிடத்தில் வணிகர்கள் வைத்து வர வேண்டும். நுகர்பொருள் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை அதிகாரிகளும், உணவுப் பொருள் வழங்கு துறை அதிகாரிகளும் இதனைச் செயல்படுத்துகின்றனர். மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை ஆகியவை நீங்கலாக மற்ற பொருட்கள் அனைத்திற்கும் ஏரே உரிம முறை கொண்டுவர அரசு தீர்மானித்துள்ளது. இது குறித்தான மத்திய அரசின் ஒப்புதல் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. விரைவில் ஆணைகளை பிறப்பிக்கப்படும்.

1981 ஏப்ரல் 25]

V. அரிசி அரைவை ஆலைகளை நவீனமயமாக்குதல்.

13. அரிசி அரைவை ஆலை உரிமையாளர்கள் தங்களது அரிசி ஆலைகளை சட்டப்படி நவீனமயமாக்க வேண்டும். மத்திய அரசின் தற்போதைய ஆணைகளின்படி, இருக்கின்ற அரிசி அரைவை ஆலைகள் நவீனமயமாக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட காலவரையறை, 1975 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலுக்கு முன்பாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரே அரைவை இயந்திரம் உள்ள ஆலைகள் நிக்லாக ஏனைய ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை 30—4—1981-க்குள்ளும் ஒரே அரைவை இயந்திரத்துடன் ஏற்கெனவேயுள்ள ஆலைகளை பொறுத்தவரை 6—9—1981-க்குள்ளும் முடிவடைந்துவிடும். அரிசி அரைவை ஆலைகளை நவீனமயமாக்குவதற்குரிய காலக் கெடுவை மேலும் நீட்டிக்குமாறு மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசு பரிந்துரை செய்துள்ளது.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள சுமார் 10,000 அரிசி ஆலைகளில் சுமார் 900 அரிசி ஆலைகள் மட்டுமே நவீனமயமாக்கப்பட்டுள்ளன. அரிசி அரைவை ஆலைகளை நவீனமயமாக்கும் பணியை விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு ஆலை உரிமையாளர்களுக்கு வழிகாட்டவும், நீதி முதலியவற்றைப் பெற உதவி செய்யவும், குழு ஒன்றை மாநில அரசு அமைத்து அக்குழுவில் மாவட்ட அரிசி ஆலை உரிமையாளர்கள் சங்கங்களையும் உறுப்பினர்களாக சேர்த்துக்கொண்டுள்ளது. இக்குழு இதுவரை ஐந்து கூட்டங்களை நடத்தி அரிசி ஆலை உரிமையாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவர்களையும் அவரவர் சங்கங்களில் உறுப்பினராக உள்ள ஆலை அதிபர்களிடம் அவர்களின் ஆலைகளை இனியும் காலதாமதமின்றி நவீனமயமாக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி எடுத்துக் கூறுமாறு இக்குழு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. நெல்லிலிருந்து அதிக அளவு அரிசியைப் பெற அரிசி அரைவை ஆலைகளை நவீனமயமாக்குவது மிக அவசியமாகும்.

VI. விலைவாசி நிலைமை

14. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மழையும் பயிர் விளைச்சலும் வழக்கமான அளவிற்கு உள்ள ஆண்டில், தானியங்கள், கடலை எண்ணெய், கரும்பு, மிளகாய் ஆகியவை ஓரளவு உபரியாகவும், ஏனைய இன்றியமையாப் பொருட்கள் பற்றாக்குறையாகவும் இருக்கும். ஆனால் நடப்பாண்டில், வறட்சி நிலைமை காரணமாகப் பல மாவட்டங்களில் பயிர் சாவியாகிவிட்டது. தவிர, சாக்கா ராஜ்பெட்டிகள் கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடு. சாலை அடல் சாக்குகள் ஏற்றிச் செல்வதற்காகும் அதிகச் செலவு, உபரியாக உள்ள மாநிலங்களில் ஊகவாணிகம் நிலவுதல், பயிர் விளைச்சலுக்கு ஆகும் உபரிய செலவுகள், உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் சில மாநிலங்கள் விதிக்கும் கட்டுப்

[1981 ஏப்ரல் 25]

பாடுகள் ஆகியவை காரணமாக இன்றியமையாப் பொருட்களின் விலைகள் பொதுவாக உயர்ந்துவிட்டன. எனினும், இம்மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இருப்புநிலை போதுமானதாகவே இருக்கிறது.

அரிசி :

1979 ஆம் ஆண்டு சூன் முதல் நவம்பர் வரையிலான கால அளவில் அரிசி உற்பத்தி 34.67 இலட்சம் டன்களாக இருந்தது. 1980 ஆம் ஆண்டில் சூன் முதல் நவம்பர் வரையிலான கால அளவில் அரிசி உற்பத்தியளவு 32.05 இலட்சம் டன்களாகக் குறைந்துவிட்டது. குறுவைச் சாகுபடி மனநிறைவளிக்கும் வகையில் இருந்தபோதிலும், கணிசமான ஒரு பகுதி கோளாறுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டது. அதே நேரத்தில் ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து இம்மாநிலத்திற்கு வழக்கம்போல் வரவேண்டிய அரிசி, அங்குள்ள விலை உயர்வினாலும், போக்குவரத்து அனுமதிச் சீட்டு வழங்குவதில் உள்ள கட்டுப்பாட்டினாலும், போக்குவரத்து இடர்ப்பாடுகளினாலும் வரவில்லை. வழக்கமாக அரிசி உபரியாக இருக்கும் வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் நெற்பயிர் விளைச்சல் தவறிவிட்டதும், வெளி அங்காடியில் அரிசி விலை ஏற்றத்திற்கு மற்றொரு முக்கிய காரணமாகும். மாநிலத்தில் சில பகுதிகளில் வறட்சி நிலைமை நிலவுகிறது. இவையும் அரிசி விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணங்களாகும். அதன் விளைவாக, கடந்த ஆண்டில் கிலோ ரூ. 2 ஆக இருந்த புழுங்கல் அரிசி (நடுத்தரம்) இப்போது ரூ. 2.80 வரை விற்கப்படுகிறது. வெளிச்சந்தை விலை அதிகமாக உள்ளபோதிலும் சாதாரண ரக அரிசி கிலோ ரூ. 1.75 என்கிற மிகக் குறைந்த விலையில் பொது விநியோக ஏற்பாட்டின் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. பொது விநியோக முறையில் வழங்கப்படும் அரிசி விலைகள் 1—2—1981 முதல் பின்வருமாறு உயர்த்தப்பட்டுள்ளன —:

ரகம்,

கிலோ

ஒன்றுக்கு

ரூபாய்:

(8)

சாதாரண ரகம்

1.75

சுன்ன ரகம்

2.00

மிகச் சுன்னரகம்

2.15

1981 ஏப்ரல் 25]

அரிசி விலை உயர்ந்ததாலும், சாகுபடி செலவுகள் அதிகரித்ததாலும் பீர்கள் சாவியடைந்ததாலும் கடந்த ஆண்டில் கிலோ ரூ. 1.25 என விற்று வந்த சிறு தானியம் விலைகள் தற்போது கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.80 என விற்கப்பட்டு வருகின்றன.

கோதுமை :

1980 பிப்ரவரியில் வெளி அங்காடியில் கிலோ ரூ. 1.80 ஆக இருந்த கோதுமை தற்போது ரூ. 2.15 ஆக உள்ளது. கோதுமை விளைச்சல் தவறியதாலும், வட இந்திய மாநிலங்களிலிருந்து, கோதுமையைக் கொண்டுவர சர்க்கு ரயில் பெட்டிகள் கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடுகள் இருப்பதாலும் இவ்வாறு விலை உயர்ந்துவிட்டது. பொதுவிநியோக முறையில் வழங்க மத்திய அரசு நடப்பு ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களுக்கு 4,000 டன்கள் கோதுமை ஒதுக்கிச் செய்துள்ளது. கோதுமை உருளை மாவு அரைவை ஆலைகளுக்கு ஒதுக்கப் படும் கோதுமையின் அளவு மாதம் ஒன்றுக்கு 65,000 மெட்ரிக் டன்கள் என்றிருந்தது, இப்போது 30,000 மெட்ரிக் டன்களாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

பருப்பு வகைகள் :

பருப்பு வகைகளைப் பொறுத்தவரையில் இம்மாநிலம் மொத்தம் 5.35 இலட்சம் டன்கள் அளவிற்குத் தீழ்க்கண்டவாறு பற்றாக குறையாக உள்ளது.

பருப்பின் பெயர். தேவை. உற்பத்தி. பற்றாகக் குறை.

(1)

(2)

(3)

(4)

(இலட்சம் டன்களில்.)

1. துவரம் பருப்பு ..	2.00	0.16	1.84
2. உளுத்தம்பருப்பு ..	1.50	0.34	1.16
3. பச்சைப் பருப்பு ..	0.50	0.11	0.39
4. கடலைப் பருப்பு ..	2.00	0.04	1.96

மொத்தம் .. 5.35

[1981 ஏப்ரல் 25]

இவ்விதமாக எல்லா வகையான பருப்பு வகை உற்பத்தியிலும் தமிழ்நாடு மிகவும் பற்றாக்குறையாக உள்ளது. இராஜஸ்தான், மத்தியப்பிரதேசம், உத்தரப்பிரதேசம், மகராஷ்டிரம், கர்நாடகம், ஆந்திரப்பிரதேசம் போன்ற பருப்பு உற்பத்தி செய்யும் வடமாநிலங்களையே நமது மாநிலம் நம்பியுள்ளது. அம்மாநிலங்களில்கூட பயிர் விளைச்சல் தவறிவிட்டது. இதனால் அம்மாநிலங்களில் விலை மிகவும் உயர்ந்துள்ளது. தவிர, போக்குவரத்துச் செலவு அதிகரித்துள்ளதாலும், போதிய அளவு சரக்கு ரயில் பெட்டிகள் கிடைக்காததாலும், வெளி அங்காடியில் ருப்பு வகைகளின் விலைகள் உயர்ந்துள்ளன.

துவரம் பருப்பின் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 5.35 வரை விற்கிறது. கடந்த ஆண்டின் விலையை விட இது கிலோவுக்கு 70 காசு அதிகம். உளுத்தம் பருப்பு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 4.45 வரை விற்கிறது. கடந்த ஆண்டின் விலையை விட இது 25 காசு அதிகம். பச்சைப் பருப்பு கிலோவுக்கு 60 காசு உயர்ந்து தற்போது ரூ. 5.45 வரை விற்கிறது. கடலைப் பருப்பு விலை, விளைச்சல் தவறியதாலும், உற்பத்தியாகும் மாநிலங்களில் ஊக வாணிகம் காரணமாகவும் கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. முன்பு கிலோவுக்கு ரூ. 3.25 ஆக விற்பனை இப்பருப்பு தற்போது ரூ. 5.35 வரை விற்கிறது. பருப்பு வகைகள் நீண்டநாள் இருப்பில் வைக்க ஏற்றவையல்ல என்பதாலும் அங்காடி விலையைக் காட்டிலும் குறைந்த விலைகளில் பருப்பு வகைகளை பொதுமக்களுக்குச் கிடைக்கச் செய்யும் பொருட்டு தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகமும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் குறைந்த அளவு வாங்கி விநியோகம் செய்தன.

சர்க்கரை :

நாட்டிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளில் உற்பத்தியாகும் மொத்த சர்க்கரையில் 65 விழுக்காடு மத்திய அரசு லேவி சர்க்கரையாக எடுத்துக் கொள்கிறது. இச்சர்க்கரை, மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையில் குடும்ப அட்டை வைததிரூப்பவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சிய 35 விழுக்காடு உற்பத்தியை சர்க்கரை ஆலைகள் வெளி அங்காடியில் விற்க அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அச்சர்க்கரைக்கு விலைக்கட்டுப்பாடு கிடையாது. 1981-82 சர்க்கரை ஆண்டில் கரும்பு விலையும் அதிகரித்துள்ளது. கடந்த ஆண்டில் இதே மாதத்தில் விற்பனை சர்க்கரை விலையைக் காட்டிலும் தற்போதுள்ள விலை அதிகமாயுள்ள போதிலும், 1980 நவம்பரில் சர்க்கரை கிலோ ரூ. 8.40 ஆக விற்பனை வந்ததைவிட இப்போது குறைவாகவேயுள்ளது. கடந்த ஆண்டில் வெளி அங்காடியில் சர்க்கரை கிலோ ரூ. 5.50 ஆக விற்கப்பட்டு வந்தது.

[1981 ஏப்ரல் 25]

தற்போது வெளி அங்காடியில் சர்க்கரை கிலோ ரூ. 7.30 ஆக உள்ளது. வெளி அங்காடியில் சர்க்கரையின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம், சர்க்கரையை அதிக அளவில் பயன்படுத்துவோருக்கு கிலோ ரூ. 6.25-க்கு விற்று வருகிறது.

சமையல் எண்ணெய் :

தமிழ்நாட்டில் கடலை எண்ணெயைத் தவிர மற்ற சமையல் எண்ணெய்கள் மிகவும் பற்றாக்குறையாக உள்ளன. கடலை எண்ணெய் நமது மாநிலத்தின் ஓரளவு உபரியாக உள்ளது, ஆனால், மாரிக்காலப் பயிர் நம் மாநிலத்தின் சாவியாகி விட்டது. 1979 மழைச் காலத்தில் வணிக மதிப்பீட்டில் 2.27 இலட்சம் டன்கள் மணிலாப் பயறு விற்பதற்கு உபரியாக இருந்தது. ஆனால், 1980 மாரிக்காலத்தில் 1.31 இலட்சம் டன்கள் மட்டுமே விற்பனைக்கு வந்த உபர்யேன மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது, கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மிகக் குறைந்த அளவாகும். 1980 மாரிக்காலத்தில் நம் மாநிலத்தில் வேர்க் கடலைச் சாகுபடி நல்ல விளைச்சலைத் தரவில்லை. நல்லெண்ணெயைப் பொறுத்த வரையில் நம் மாநிலம் என்னை இறக்குமதி செய்வதில் ஆந்திரப் பிரதேசம், இராஜஸ்தான் மற்ற வட இந்திய மாநிலங்களையே பெரிதும் நம்பி வருகின்றது. என்னை உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களில் எள்ளின் விளைச்சல் நல்ல பலனைத் தராததால், நல்லெண்ணெயின் விலை உயர்ந்துள்ளது. தேங்காய் எண்ணெயைப் பொறுத்த மட்டில், நமது தேவை முழுவதும், கோள மாநிலத்திலிருந்து நிறைவு செய்யப்படுகிறது. வேர்க்கருகல் நோய் காரணமாக அம்மாநிலத்தில் தென்னை நல்ல பலனைத் தரவில்லை. அதனால், அம்மாநிலத்திலுங்கூட, தேங்காய் எண்ணெயின் விலை மிக அதிகமாக உள்ளது. எண்ணெய் வித்துப் பயிர்கள் சாவியானதாலும், மாநிலத்திற்குப் போதிய அளவு பாமோலின் எண்ணெய் ஒதுக்காததாலும் சமையல் எண்ணெய்களின் விலைகள் ஆண்டு முழுவதும் ஏறுமுகமாகவே இருந்தன. கடலை எண்ணெயின் தற்போதைய நடப்பு விலை கிலோ ரூ. 14.10 ஆகும். இது கடந்த ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் ரூ. 3.75 அதிகமாகும். நல்லெண்ணெயின் நடப்பு விலை கிலோ ரூ. 14.45 ஆகும். இது கடந்த ஆண்டைவிட ரூ. 1.90 அதிகமாகும். தேங்காய் எண்ணெயின் நடப்பு விலை கிலோ ரூ. 19.85 ஆகும். இது கடந்த ஆண்டைவிட ரூ. 3.55 அதிகமாகும்.

1981 ஏப்ரல் 25]

இம்மாநிலத்தில் சமையல் எண்ணெயின் நிலவரம் பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது :—

எண்ணெயின் பெயர். தேவைப்படும் கிடைக்கும் பற்றாக அளவு. அளவு. குறை.

(1) (2) (3) (4)

(இலட்சம் டன்களில்.)

1. கடலை எண்ணெய்	1.74	1.44	0.30
2. நல்லெண்ணெய்	0.96	0.59	0.37
3. தேங்காய் எண்ணெய்	0.30	0.15	0.15
			மொத்தம் 0.82

இப்பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் வரையில் பொது விநியோக முறையில் பாமோலின் எண்ணெய் கிலோ ஒன்றிற்கு ரூ. 8.25 விலை 20,018 டன் வழங்கப் பட்டது. பாமோலின் எண்ணெய் ஒதுக்கீட்டளவைக் கூடுதலாக்குமாறு நாம் சீர்திய அரசைக் கேட்டுள்ளோம்.

உணவு துணைப் பொருட்கள் (நறுமணப் பொருட்கள்):

கடந்த ஆண்டில், ஒரு கிலோ மிளகாய் விலை ரூ. 7.26 ஆக இருந்தது. இவ்வாண்டில் அது கிலோ ஒன்றிற்கு ரூ. 8.10 வரை விற்கிறது. கடந்த ஆண்டில் ஒரு கிலோ புளியின் விலை ரூ. 5.30 ஆக இருந்தது. இவ்வாண்டில் அது ரூ. 6.50 வரை விற்கிறது. இம்மாநிலத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு தேவைப்படும் புளியின் அளவில் சுமார் 70 விழுக்காடு பற்றாக்குறையாக உள்ளது. புளி விளையும் உபரி மாநிலங்களில் புளியின் விலை உயர்ந்துள்ளது. கொத்த மல்லிப் பயிர் விளைச்சல் தவறியதன் காரணமாகவும், இம்மாநிலத்தில் கொத்தமல்லி குறைந்த அளவு நிலப் பரப்பிலேயே பயிரிடப்பட்டிருப்பதாலும் கடந்த ஆண்டில் கிலோ ரூ. 4.70 ஆக இருந்த அதன் விலை தற்போது ரூ. 6.95 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

15. உணவு விடுதிகளில் பண்டங்களின் விலை :

உணவு விடுதிகளில் விற்கப்படும் உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் உயர்ந்துள்ளன. இந்நிலை அரசுக்குப் பெரும் கவலை அளிப்பதாக உள்ளது. குறிப்பிட்ட சில உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைக்க வாய்ப்பு

1981 ஏப்ரல் 25]

உள்ளது என்றும், உணவு விடுதி உரிமையாளர்கள் அரசின் இக்கருத்தை ஏற்று உணவுப் பண்டங்களின் விலையைக் குறைத்து விட வேண்டுமென்றும் அரசு அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. உணவு விடுதி உரிமையாளர்கள் சங்கம், 15—9—1980 ஆம் நாள் முதல், பின்வரும் உணவுப் பண்டங்களை குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்யத் தாமாகவே முன்வந்தது.

உணவு விடுதிகளின் வகைப்பாடு.

	அ	பி	சி
	(காசுகள்.)		
இட்டலி	35	30	30
காப்பி	50	45	40
தேநீர்.	35	30	25

அரசு நிர்ணயம் செய்துள்ள விலைக்கு மண்ணெண்ணெயும் அங்காடி விலையை விட குறைவான விலைக்குச் சர்க்கரையும் உணவு விடுதிகளுக்கு வழங்கப்பட்டன. 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களிலிருந்து மேற்சொன்ன உணவுப் பண்டங்களின் விலைகளை இச்சங்கம் தன்னிச்சையாக உயர்த்திய போது அதிகாரிகள் அவர்களோடு கலந்துரையாடி அவர்கள் முன்னர் விற்பதற்காக ஒப்புக் கொண்ட விலைக்கே பண்டங்களை விற்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினர். ஆனால் உணவுவிடுதி உரிமையாளர்கள் சங்கம், விலையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே குறைத்து உள்ளது. இவ்வாறு, மேற்சொன்ன தாமாகவே முன்வந்து விற்பனை செய்வதற்கு ஒப்புக்கொண்ட குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்யத் தவறிய உணவு விடுதிகளுக்கு குறைந்த விலைக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த, இன்றியமையாப் பொருட்களை அவ்வாறு குறைந்த விலைக்குத் தொடர்ந்து வழங்குவது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. மேற்சொன்ன விலை வீதங்களைக் கடைப்பிடித்து வரும் உணவு விடுதிகளுக்கு இன்றியமையாப் பொருட்கள் தொடர்ந்து குறைந்த விலையில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தற்போதைய நிலையை அரசு கூர்ந்து கவனித்து வருகிறது. உணவு விடுதிகளில் உணவுப் பண்டங்கள் தொடர்ந்து அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டு வருமானால் பொது நலனைக் கருத்தில் கொண்டு உணவுப் பண்டங்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்து ஆணையிட வேண்டிய கட்டாய நிலை அரசிற்கு ஏற்படும்.

[1981 ஏப்ரல் 25]

உணவுப் பொருள் வழங்குதலையின் குற்றப்

புலனாய்வுத்துறை.

16. உணவுப் பொருள் வழங்கு துறையின் குற்றப் புலனாய்வுத் துறை, காவல்துறைக் கூடுதல் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஒருவரின் தலைமையில் செயற்பட்டு வருகிறது. உணவுப் பொருட்களைப் பதுக்கல் செய்வதையும், கடத்தல் செய்வதையும் தடுக்கும் பொருட்டு திருச்சிராப்பள்ளியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களிலிருந்து பதுக்கல் தடைத் தனிப் பிரிவு ஒன்று செயற்பட்டு வருகிறது.

1955 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் பிறப்பிக்கப்பட்ட பல்வேறு கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளை, குறிப்பாக அரிசி, சர்க்கரை, பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய்கள் ஆகியவற்றின் இருப்பு அளவுகள் மற்றும் கடைக்குகள் முதலியவற்றை எழுதி வருதல் தொடர்பான விதித் துறைகளை உணவுப் பொருள் வழங்கல் துறையின் குற்றப் புலனாய்வுத் துறைப் பிரிவு செயற்படுத்தி வருகிறது. பொது மக்களின் தகவலுக்காக பொருட்களின் விலைகள், கைவசமுள்ள பொருட்களின் இருப்புகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டு அறிவிப்புப் பலகைகளை வணிகர்கள் வைத்து வருவதை உறுதி செய்யும் பொருட்டு பொருட்களின் விலைகள், அவற்றின் இருப்புகள் ஆகியவற்றை அறிவித்து வரவேண்டும் என்பதை இப்பிரிவு செயல்படுத்தி வருகிறது.

1980 ஆம் ஆண்டில் இப்பிரிவு 1,522 வழக்குகளைப் பதிவு செய்துள்ளது. இது, 465 இனங்களில் வழக்குகளைத் தொடர்ந்துள்ளது; இவற்றில் 255 வழக்குகள் தண்டனையில் முடிந்தன. ஆறு வழக்குகள் விடுதலையில் முடிந்தன. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஒருவர் இறந்து விட்டதால் ஒரு வழக்கு முடிக்கப்பட்டு விட்டது. ஏனைய வழக்குகள் அனைத்தும் புலனாய்வில் உள்ளன.

1980 ஆம் ஆண்டில் இப்பிரிவு, சுமார் 5 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பல்வேறு இன்றியமையாப் பொருட்களைக் கைப்பற்றியுள்ளது; இச்சாதனை, 1964 ஆம் ஆண்டில் உணவுப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து இதுவரை சாதித்த செயல்களில் மிகச் சிறப்பானதாகும்.

தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம்.

27. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் முழுவதும் மாநில அரசுக்குச் சொந்தமான ஒரு நிறுவனமாகும். இக்கழகம் 1972 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. உணவுப் பொருள் வழங்கு துறையிடமிருந்து இன்றிய

1981 ஏப்ரல் 25]

மையாப் பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்தல், இருப்பு வைத்தல், விநியோகித்தல் போன்ற பணிசனை இக்கழகம் தன் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. மாநில அரசு விதிக்கின்ற லெவியின் கீழ் அல்லது தனது நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் மூலம் ஆதரவு விலையில் வெளி அங்காடியில் நெல், அரிசி இருப்புகளைக் கொள்முதல் செய்து பொது விநியோக முறையைச் செயல்படுத்துவதற்காக அரிசியை வழங்குவதே தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் முக்கிய பணியாகும். நெல் அறுவடையும், பருவ மழையும் ஒரே காலத்தில் ஏற்படும் குறுவைப் பருவத்தில் விவசாயிகள் தங்களது விளை பொருட்களை கட்டுப்படியாகும் விலையில் விற்பதில் உள்ள இடையூறுகளைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு இக்கழகம் தனது நேரடிக் கொள்முதல் நிலையங்கள் மூலமாக, விவசாயிகளிடம் இருந்து தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் பெரும் அளவில் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்கிறது. 1980 ஆம் ஆண்டு குறுவைப் பருவத்தின்போது இக்கழகம், சுமார் 80,000 டன்கள் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்துள்ளது. இந்திய அரசு இம்மாநில அரசுக்கு மத்தியத் தொகுப்பிலிருந்து எதக்கிய அரிசியையும் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் பெற்று வழங்கி வருகிறது. இக்கழகம், இந்திய உணவுக் கழகத்தின் இருப்பிலிருந்து சுமார் 1,75,000 டன்கள் அரிசியை இரயில் மூலமாகவும் சாலைப் போக்குவரத்து மூலமாகவும் ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து கொண்டு வந்தது. இக்கழகம், ஆந்திர நுகர் பொருள் வணிகக் கழகத்திடமிருந்தும் பச்சரியைக் கொள்முதல் செய்து தனது “அமரம்” விற்பனைக் கூடங்கள் மூலம் வெளி அங்காடியில் விற்கும் விலையை விடக் குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்து வருகிறது. இந்த அரிசிக்கு வாடிக்கையாளர்களிடையே நல்ல வரவேற்பு உள்ளது. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் 1980 ஆம் ஆண்டில் பொது விநியோக முறையின்கீழ் 1.50 இலட்சம் டன்கள் அரிசியை விற்பனை செய்துள்ளது.

நெல், அரிசி மட்டுமின்றி, இக்கழகம், மாநில அரசின் மொத்த விற்பனை முகவராக லெவி சர்க்கரையையும் கொள்முதல் செய்து விநியோகித்து வருகிறது. இந்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்துள்ள லெவி சர்க்கரை இருப்புகளை விலை கொடுத்துப் பெற்று அவற்றை சர்க்கரை ஆலைகளிடமிருந்து மாநிலம் முழுவதும் உள்ள தனது சேமிப்புக் கிடங்குகளுக்கு எடுத்துச் சென்று பின்னர் சில்லறை நியாய விலைக் கடைகளுக்கு வழங்குகிறது. நீதிமன்ற ஆணைகளின் காரணமாக இக்கழகம், லெவி சர்க்கரைக்கு இந்திய அரசு வரையறுத்துள்ள விலைகளைவிட அதிக விலை கொடுத்துள்ளது. இந்த வகையில் 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கு மட்டும் இந்திய அரசிடமிருந்து சுமார் 736 இலட்சம் ரூபாய்

[1981 ஏப்ரல் 25]

வரவேண்டியுள்ளது. லெவி சர்க்கரை மட்டுமின்றி இக்கழகம், அதிக அளவு சர்க்கரை பயன்படுத்துவோர்க்கும் குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கும் வழங்கப்படும் லெவி சர்க்கரைக்குக் கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையை விற்பனை செய்வதற்காக 1980-81 ஆம் ஆண்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட 15,020 டன்கள் சர்க்கரை உட்பட 42,000 டன்கள் அளவுக்கு வெளி அங்காடி சர்க்கரையை வாங்கியுள்ளது. இக்கழகம் வாங்கிய வெளி அங்காடி சர்க்கரையின் மதிப்பு சுமார் ரூபாய் 20 கோடி ஆகும். இக்கழகம் வெளி அங்காடி சர்க்கரையைப் போதிய அளவிற்கு முடையிருப்பில் வைத்திருந்ததால், தீபாவளி, பொங்கல் பண்டிகைக் காலங்களில், நாட்டின் பல பகுதிகளில் சர்க்கரை கிடைக்காதபோது இம்மாநிலத்தில் பொதுமக்களுக்குத் தேவையான சர்க்கரையை இவ்வரசால் வழங்க முடிந்தது. இக்கழகம், சிமிட்டி, மண்ணெண்ணெய், பாமோலின் எண்ணெய் போன்ற ஏனைய இன்றியமையாப் பொருட்களை வழங்கவும் தொடங்கியது. இந்த அரசு தொடர்ந்து செய்துவந்த வேண்டுகோளின் விளைவாக சென்னை மாநகரில் ஜார்ஜ் டவுன், கோபாலபுரம் பகுதிகளில் மண்ணெண்ணெய் விற்கும் மொத்த விற்பனையாளராக தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தை, இந்திய எண்ணெய் நிறுவனம் நியமித்துள்ளது. இக்கழகம், 1980-81 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 1.9 இலட்சம் டன்கள் சிமிட்டியைக் கொள்முதல் செய்து, அனுமதிச் சீட்டு வைத்துள்ளவர்களுக்கு வழங்கியுள்ளது.

இந்திய அரசு, பாமோலின் எண்ணெயை ஒவ்வொரு திங்களிலும் இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கி வருகிறது. இதனை தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம், மாநில அரசின் முகவராக பாரத வணிக நிறுவனத்திடமிருந்து இருப்புகளை வாங்கி, சில்லறைக் கடைகளுக்கு வழங்கி வருகிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில், 1981 சனவரி வரையில், இக்கழகம் 9.6 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சுமார் 14,000 மெட்ரிக் டன்கள் “பாமோலின்” எண்ணெயை கொள்முதல் செய்து வழங்கி வந்துள்ளது. பாரத வணிக நிறுவனம் இவ்வெண்ணெயை சென்னை துறைமுகத்தில் மட்டுமே வழங்கி வருகிறது. இதனைத் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் கொண்டு சென்று குடும்ப அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு இக் கழகத்தின் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமும் வழங்கி வருவதோடு, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தி வருகின்ற நியாய விலைக் கடைகள் மூலமும், வழங்கி வருகிறது.

1981 ஏப்ரல் 25]

சென்னை மாநகரில் விறகுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபோது, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் வனத் துறையிலிருந்து விறகை வாங்கி, அதனுடைய நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக விற்ப்பது. தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 32 நியாயவிலைக் கடைகள் விறகு விற்பனையில் ஈடுபட்டுள்ளன. இச்சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் மட்டுமின்றி, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் பொது விநியோக முறையின்கீழ் 49 “அமுதம்” கடைகளையும் நடத்தி வருகின்றது. “அமுதம்” கடைகளில் ஒப்பனைப் பொருட்கள், நறுமணப் பொருட்கள் முதலியவை உட்பட எல்லாப் பொருட்களும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் ரூ. 75 இலட்சம் மதிப்புள்ள 2,750 மெட்ரிக் டன்கள் உளுந்து வாங்கியுள்ளது. மேலும் ரூ. 80 இலட்சம் விலை மதிப்புள்ள 2,000 மெட்ரிக் டன்கள் துவரம்பருப்பு வாங்குவதென திட்டமிட்டு அதில் இதுகாறும் சுமார் 1,000 டன்கள் துவரம்பருப்பைக் கொள்முதல் செய்துள்ளது.

நியாய விலைக் கடைகளுக்கு இன்றியமையாப் பொருட்களை வழங்கும் பொருட்டு அவற்றைச் சேமித்து வைப்பதற்காக இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலும் சேமிப்புக் கிடங்குகளை அமைக்க வேண்டியது அவசியம். தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் ரூ. 7.20 கோடி மதிப்புள்ள 110 சேமிப்புக் கிடங்குகளைச் சொந்தமாகக் கொண்டுள்ளது. அச்சேமிப்புக் கிடங்குகளின் சேமிப்புத் திறன் 2.06 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாகும். கூடுதலாக 19,000 டன்கள் சேமிப்புத் திறன் கொண்ட 8 கிடங்குகளை ரூ. 76 இலட்சதம் செலவில் அமைக்கும் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும், 43,000 டன்கள் சேமிப்புத் திறன் கொண்ட 32 சேமிப்புக் கிடங்குகளை ரூ. 1.72 கோடி செலவில் கட்டுவதென இக்கழகம் முடிவு செய்துள்ளது. சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டுவதற்காகும் செலவைத் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் இதுவரை தனது நிதியிலிருந்து மட்டுமே செலவிட்டுள்ளது.

நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திடம், கூட்டுறவுப் பிரிவிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பதின்மூன்று நவீன அரிசி ஆலைகள் உள்ளன. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் வாங்கும் நெல், நவீன அரிசி ஆலைகள் மூலமாகவும், தனிப்பட்ட அரிசி அரசவை ஆலை முகவர்களின் ஆலைகள் மூலமாகவும் அரிசியாக மாற்றப்படுகிறது. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத் திற்கென கூடுதலாக நெல்லரைக்கும் திறன்கொண்ட ஆலையை அமைக்கும்

[1981 ஏப்ரல் 25]

பொருட்டு, ஆறாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 180 இலட்சம் செலவில், நாளொன்றுக்கு 120 டன்கள் நெல்லரைக்கும் திறன் கொண்ட நவீன அரிசி ஆலை ஒன்றை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்றுள்ளது.

காவல்படைப் பணியாளர்கள், தீயணைப்புத்துறைப் பணியாளர்கள், ஆகியோருக்கு இன்றியமையாப் பொருட்களைக் குறைந்த விலையில் வழங்கவும் முதியோர் ஓய்வூதியம் பெறுபவர்கள், விதவைகள், உடல் ஊனமுற்றோர் ஆகியோருக்கு இலவசமாக அரிசி வழங்கவும் மாநில அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. மேற்கூறிய அனைத்துத் திட்டங்களின்கீழ் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் இன்றியமையாப் பொருட்களை வழங்குகிறது. திங்கள் ஒன்றுக்கு இத்திட்டங்களின்கீழ் வழங்கப்படும் இன்றியமையாப் பொருட்களின் மதிப்பு சுமார் ரூ. 60 இலட்சங்களாகும்.

கிராமந்தோறும் நியாயவிலைக்கடை திறக்கும் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக்கழகம், திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர், தருமபுரி, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் மொத்தம் 4,053 நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து நடத்தி வருகின்றது. இக்கடைகள் மூலமாக, 1980-81 ஆம் ஆண்டு காலத்தில், 1980 டிசம்பர் வரையில் ரூ. 15.39 கோடி பெறுமான பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளன.

இக்கழகம் 1973-74 முதல் 1977-78 வரை ஆதாயத்தில் நடைபெற்று வந்தது. நெல்லையும், அரிசியையும் முடையிருப்பில் வைத்திருந்ததாலும், மத்திய அரசு நிர்ணயித்த கொள்முதல் விலையைக் காட்டிலும் அதிக விலைக்கு நெல்லை சாகுபடியாளர்களிடமிருந்து வாங்கியதாலும், அரசு நிர்ணயித்த கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையைக் காட்டிலும் குறைந்த விலைக்கு அரிசியை விற்பனை செய்ததாலும் குறிப்பாக 1978-79 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இழப்பு ஏற்பட்டது. 1978-79 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் ஏற்பட்ட இழப்பு சுமார் ரூ. 995 இலட்சங்களாகும். 1979-80 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில், கழகத்தின் பணிகள் விரிவாக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஏற்பட்ட இழப்பு 2.65 இலட்சங்களாகக் குறைந்தது. இதனால் ஏற்பட்ட மொத்த இழப்பு ரூ. 12.60 கோடியாகும்.

1981 ஏப்ரல் 25]

IX. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம்.

18. தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் 51 மையங்களில் சேமிப்புக் கிடங்குகளைப் பராமரித்து வருகிறது. சொந்தமாகக் கட்டப்பட்ட கிடங்குகளின் கொள்திறன் 1.97 இலட்சம் மெட்ரிக் டன்களாகும். 1980-81 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில், சுமார் 35,100 மெட்ரிக் டன்கள் கொள்திறனுடைய 13 சேமிப்புக் கிடங்குகள் கட்டும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளது. 1981-82 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் ரூ. 1.50 இலட்சம் செலவில் 18,600 மெட்ரிக் டன் திறனுடைய சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டக் கருதியுள்ளது. இவ்வாறு சொந்தமாகச் சேமிப்புக் கிடங்குகளை வைத்திருப்பதோடு, 54,505 மெட்ரிக் டன்கள் திறனுடைய தனியார் சேமிப்புக் கிடங்குகளையும் வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. “ஸ்பிக்” நிறுவனம், சென்னை உரத் தொழிற்சாலை, இந்திய உணவுக் கழகம், தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் ஆகியவற்றின் சேமிப்பு வசதித் தேவைகளையும் தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் நிறைவு செய்கிறது.

தமிழ்நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் ஆதாயத்தில் நடைபெறுகிற தென்பதை பின்வரும் விபரங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.—

ஆண்டு.

சேமிப்புக் கட்டளை
மாகக் கிடைக்கும்

நிகர ஆதாயம்

வருமானம்.

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1975-76	..	56.80	28.85
1976-77	..	62.01	18.52
1977-78	..	95.71	42.59
1978-79	..	99.94	38.63
1879-80	..	79.63	22.35

[1981 ஏப்ரல் 25]

இக்கழகத்தின் 1979-80 ஆம் ஆண்டு வரையிலான கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்பட்டுள்ளன. சேமிப்புக் கிடங்குகளில் ஒழுங்கினங்களும் முறைகேடுகளும் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, 1979, ஏப்ரல் முதல் சேமிப்புக் கிடங்குகளை அடிக்கடி திடீர் சோதனை செய்யும் நோக்கத்துடன், நிர்வாக இயக்குநரின் நேரடி கட்டுப்பாட்டில் ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு ஆய்வுப் பிரிவொன்று தனியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. உணவு தானியங்களை அறிவியல் முறையில் சேமித்து வைப்பதற்கான வசதியை அளிப்பதன் மூலமாகத் தமிழ் நாடு சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் பயனுள்ள பணியாற்றி வருகிறது.

28 APR 1982

(மாபகு)

(கெட்டுப்பாடு)

38.82

23.61

05.23

10.82

32.22

(மாபகு)

(கெட்டுப்பாடு)

08.00

10.20

17.30

10.00

20.97

07-0701

77-0701

87-1701

07-8701

08-0701

TRUTH ALONE TRIUMPHS